

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Viridarivm Sanctorvm

Ex Menæis Græcorum lectum, translatu[m] et Annotationib. similibusq[ue]
passim, historijs Latinis, Græcis; editis, ineditis illustratum

Rader, Matthäus

Avgvstae Vindelicorvm, 1607

S. Acacivs Sev Innocentivs.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43013

Qui cum hæc audisset, somnia ratus pro nihilo habuit, & mores non correxit. Diebus xx. elapsis, Georgius de medio sublatus debitum omne, vt ille pollicitus erat, persoluit. Quæ cum vir ille à monacho ad rem testandam narrata audisset, menteque ea qua audisset, reuolueret, rebus suis apertè sine rubore in meliorem statum compositis, cœpit mores emendare, diuque cum virtute viuendo superstes, tandem defunctus ad æterna cœlitum domicilia migravit.

S. ACACIVS SEV INNOCENTIVS.

ERathic in quodam Asiæ cœnobio, primamque ingressus adolescentiam, genus vitæ religiosum est complexus: commissus autem erat seni cuidam valde importuno & negligenti, à quo tam indigna tulit, vt multi supra fidem ea fortè sint existimaturi. Modo enim oculum atro cruore suffusum, modo ceruicem læsam, modo caput plagis contusum ostentabat. Exacto ergo, cum illo immani sene, nouennio, ad Dominum migravit, & in cœmeterio inter reliquos patres est humatus. Adijt huius moderator (tetricus ille senex) alium quen-

29. Nouẽ.

F

dam

dam magnæ pietatis virum, inter alios ibi degentem, cui senex: Frater noster Innocentius est mortuus, quod ille cum credere non videretur, veni, inquit, & vide: Ambo ergo cœmeterium petunt, vbi venerat. Ius ille pater mortuum, tanquam adhuc viveret, compellavit. Frater Innocenti, inquit, es ne mortuus? ille verò promptè solitus obsequi, etiam post mortem obedientiam declaravit: & ad magnum illum patrem: quomodo, inquit, venerande pater, fieri potest, vt homo obedientiæ deditus moriatur? Tum senex ille, qui innocentij fuerat magister, rei miraculo attonitus, cum lacrymis se in terram prostravit, iuxtaque Innocentij tumulum, domicilium sibi collocavit, vbi reliquum vitæ tempus religiosè transegit, patribusque transeuntibus, se semper homicidam appellavit. Diuinus ergo hic Innocentius, in huiusmodi laborum patientia beatam transegit vitã, eamque tam beatè postea conclusit. Venerandum porro eius corpusculum cœlesti virtute ab omni labe intactum & incorruptum multis annorum spacijs est seruatum. Accidit olim, vt illius cœnobij incolæ monachi, tempore messis ad segetem colligendam exirent omnes, duobus tantum in monasterio relictis, altero ægroto, altero, qui tutelam

telam gereret domus. Interim euenit, vt æger vita defungeretur, custos ædium cum solus tumulum fodere, & curare cadauer non posset, aperto admirandi illius Innocentij monumento, defunctum fratrem ibidem cum S. Innocentio collocauit. Postero die cum ad sepulchrum reuiferet, fratris pridie sepulti cadauer, extra conditoriũ reperit, rursumq; in eod. monumẽto reponit. Sed cum postridie idẽ eod. modo iterũ cadauer, extra S. Innocẽtij sepulchrũ offenderet, cœpit custos ædiũ (homo nẽpe minime malus) exostulare cum S. Innocentio, audiui, inquit, S. Innocenti, te olim in vita p̄ter alios omnes obsequentiſſimum fuisse. At nunc vt video refractarius es factus, imò & superbus, vt qui fratrem non admittas in societatem sepulchri, sed eijcias illum; aut ergo permittes, vt tecum requiescat, aut si illum iterum eieceris, ego te quoque non feram, sed ex tuo te sepulchro eijciam. Itaque cadauere denuo imposito abit. Alteraque luce reuersus, illius quidem fratris corpus quod imposuerat, in tumulo cernit sed S. Innocentium non vidit amplius. Hodieque videre est inanem tumulum, qui tamen à Sancto, Innocentij sepulchrum appellatur.

ANNOTATIONES.

*Huic ipsi
Ioanni O-
panij cum
Innocētio
mortuo col-
loquium
fuit.*

PArtem huius historiae primam de innocentio refert apud I. Climacum Ioannes Opanij Sabbaites, altera in Menæis, quam transtuli, reperitur. Porro Ioannes Opanij Sabbaites Antiochus dictus, magnarum virtutum vir, de se ipso, in alienâ personâ, hæc apud Climacum narrat. Alius quidam in eodem Asiæ monasterio, cuidam monacho leni & mansueto, in disciplinam est traditus. Sed iuuenis cum videret se à suo magistro parum severe tractari, imò coli & honorari, id quod multis discipulis præsens attulit exitium, rem huiuscemodi sapienter & solerter excogitat. Discedendi veniam ab eo petit, quod seniori non videbat fore molestum, cum haberet alium, qui necessaria subministraret. Profectus igitur ille à magistro cum literis commendatitijs, ad quoddam Ponti cœnobium venit, vbi mansurus, prima nocte ab ingressu, per somnum videt quosdam à se rationes exigere: tandem post horrificum illud examen debere se reperit* centum auri libras. Experectus pertractans secū, id quod per nocturnâ speciem viderat, probe intellexit, quorsum eæ rationes pertinerent. Ergo seipsum allocutus, infelix, inquit, Antioche (nam hoc sibi nomen adsciuerat) ingenti ære alieno oppressi sumus, multaquæ nobis nomina & debita sunt presoluenda. Ergo per triennium, inquit, in cœnobio omnibus me subieci, omnibus quidquid iuberent, sine discrimine, parui, cum me velut ignotum & peregrinum multis iniurijs mactarent, cum præter me peregrinus esset nemo. Post triennium rursum in somnis aspicio* decem duntaxat auri libras ex rationibus sublatas ac deletas. Excitatus haud ignoravi, quid sibi vellet somnium: miser

**decē mil-
lia Philip-
pæorum.*

**mille Phi-
lippæos.*

ser, inquam, Antioche, toto triennio non nisi decem libras de centenis persoluisti, ecquando totū æs ac debitū dissolues? Itaq; pro * fatuo & amente me gessi, sic tamen vt interim nihil de ministerij officio prætermitterem. Quare cum me pro ridiculo & ludibrio haberent, meamque cernerent ad omnia alacritatem, molestissima quæque & abiectissima, grauissimaque monasterij onera imposuerunt, quæ ego patienter exantlavi. In hoc vitæ instituto, cum totos tredecim annos posuissem, vidi rursum eos, qui primum à me rationes exegerant, totam debiti singrapham deletam ostendentes. Hæc Ioannes ille, qui cum mortuo Innocentio sermocinatus est, cuique mortuus respondit, de se, alieno vt dixi nomine, narrauit. Addam alterū eiusdem factum. Cum in S. Sabæ monasterio degeret, tres quidam ad eum adolescentes, vt eius se disciplinæ committerent, adiêre, quos Ioannes hospitio gratulabundus excepit, omniaque humanitatis officia, vt ab itinere eos reficeret, exhibuit. Post triduum illos hisce verbis compellat: Ignoscite fratres, alium vobis vitæ magistrum quærite. ego ipse improbus vobis præesse nō possum. Adolescentes hoc illius responso minimè deterriti, enixius institère, vt in discipulos admitterentur. Enimvero cum exorari nullis precibus posset, nouerat enim quid sibi, quidque adolescentibus expediret, omnes ad eius pedes prouoluti, rogant, vt si discipulos nollet, saltem rationem doceret, qua vitam suam instituerent, vt à salute sempiterna ne excluderentur. Cum rem ab adolescentibus serio geri cerneret Ioannes, cessit illorum petitioni: ac primo, placet, inquit Domino fili, vt in solitudine patrem quæras, cui te subijcias, atque in eius auctoritate persistas. Alteri, & tu, inquit, abi, &

**Ita in Tabenensio-
tarū cæno-
bio, Virgo
quadā se-
energume-
nam & in-
sanam sibi
xit.*

tuos voluntatis sensus abdica, ac vende, ac tolle
 crucem tuam in cœnobio fratrum, & comparabis
 tibi thesaurum in cœlo. Tertio dixit: reponere in-
 timis sensibus tuis verbum illud, *qui persevera-
 rit usque in finem, hic saluus erit.* Ac proinde abi,
 & inquire magistrum & rectorem vitæ, quem in
 orbe potes invenire durissimum ac severissimum,
 à quo conuitia & contumelias quotidie sexcentas
 patienter audias, & pro nectare & melle sitias, bi-
 basque usque ad mortem. Hæc de sanctissimo Io-
 anne Sabbaita, cuius in vita innocentij mentio,
 placuit referre. Porro monachus extra sepulchrū
 Innocentij repertus, quid aliud significat, quam
 Innocentij eximiam sanctitatem, a qua alter illi
 appositus, procul aberat. Ita apud S. Gregorium
 legimus, puerum cum S. Herculano martyre & E-
 piscopo sepultum, post quadragesimum diem in
 tumulo, tabo consumptum, cum Episcopus perin-
 de recens ac integer cerneretur, ac si tum primum
 fuisset conditus. Idem Cosmas eunuchus vir singu-
 laris pietatis ostendit, cum hæretico quodam Epi-
 scopo sepultus, cum ex sepulchro vox eius audita:
Noli me tangere hæretice, ne accedas ad me hæretice.
 Contra verò reperimus pares sanctitate sibi mutuo
 dedisse locum cum eodem tumulo collocarentur.
 Lege S. Severi Rauennatis Episcopi acta apud Su-
 rium t. 1. Idē infra leges de D. Laurentio qui locū
 dedit S. Stephano, & S. Theodora, Thessalonienst.

26. Nouē.

S. IACOBVS ANA- CHORETA.

* *Constā-
tinopol.*

Hic Iacobus in monte triginta ab * vrbe
 stadijs distante patientiam exercuit,
 quando